

blive staaende. Jeg haaber derfor at have truffet Udvalgets Tanke, naar jeg har omredigeret dets Forslag saaledes, at med Undtagelse af Finantsudvalget og de i § 7 nævnte staaende Udvalg ophører et af Folkethinget nedsat Udvalg o. s. fr., som Udvalget selv har foreslaaet det. Jeg nærer det Haab, at efter denne Forklaring vil den ærede Ordfører tiltræde Forslaget. Hvad angaar Forslaget under Nr. 23, skal jeg blot bemærke, at det, som jeg ønsker slettet i Forretningsordenen ved denne Vndring, har i Virkeligheden i de fleste Tilfælde i en meget lang Arrække været stridende mod den Praxis, der har været ført, og derfor er det høist ønskeligt, at det bliver rettet. Finantsloven med dens Utaal af Vndringer, Optællinger, Beregninger skal f. Ex. gjøres særdis, den skal trykkes, korrigeres, omtrykkes, omredigeres, o. s. v., og det skal, saaledes som det jo gjerne gaar, ske saa hurtigt som muligt, for at den kan blive sendt over i det andet Thing, men det vil jo være et aldeles urimeligt Forlangende at stille til Thingets Sekretærer, at de skulle følge saaledes med under Finantslovens Behandlinger og særlig under Afstemningerne under 2den Behandling være fuldstændig med i alle Sagerne og alle Tallene. Det har heller ikke tidligere været Tilfældet, at det er sket saaledes, det har været Bureauet, Bureauchefen, der har foretaget denne Affattelse. Det Samme gjælder med Hensyn til alle andre Lovforslag; der kan jo ved mange Sager være en broget Mangfoldighed af Vndringer og Underændringer. Men selvfølgelig skal alt dette ske under Formandens Tilsyn. Hvad jeg har ønsket indsat i Forretningsordenen, er kun et Udtryk for den i en lang Arrække faktisk bestaaende Tilstand. Jeg skal forøvrigt ikke udtale mig nærmere derom, da den ærede Ordfører jo har tiltraadt Forslaget. Da det kun er §§ 1—21 og de dertil stillede Vndringsforslag, der ere under Forhandling, er jeg saaledes for mit Bedkommende særdis med dette Affnit.

Sad: Jeg har ikke Meget at sige til, hvad der allerede er blevet udtalt af de to ærede Talere, der have havt Ordet, saa meget mindre som jeg ved denne Sags 1ste Behandling søgte at klare min Stilling med Hensyn til de foreliggende Vndringsforslag. Jeg skal derfor i Dag kun tillade mig nogle faa Udtalelser, nærmest med Hensyn til de af de foreliggende Vndringer, som jeg ikke ser mig i Stand til at tiltræde. Jeg skal da begynde med at udtale et Par Ord om Vndringsforslaget under Nr. 2, om hvilket jeg forøvrigt er enig med Udvalget. Jeg

tiltræder altsaa ligesom det øvrige Udvalg det Underændringsforslag, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har stillet, men saaledes at de sidste Ord af det udgaa. Da det ærede Medlem ønskede en Udtalelse fra Ordførerens Side om, hvorvidt han opfattede Forholdet saaledes, at Behandlingen af Indstillingerne med Hensyn til de Valg, der ikke strax afgjøres, kunde fastsættes umiddelbart derefter, skal jeg, skjøndt jeg ikke er Ordfører, for mit eget Bedkommende tillade mig at udtale, at jeg ikke skjønner, at der kan være det Mindste til Hinder derfor. Jeg skjønner ikke Andet, end at, naar der staar "derefter" uden nogenfomhelst Indskrænkning, ligger deri, at man kan begynde Forhandlingen, naar man vil, ogsaa i samme Møde. Derimod maa jeg tilstaa, at om man end kan tænke sig det, maa man dog ikke tro, at det vil faae nogen praktisk Betydning, idet der jo næppe i det første Møde vil finde nogen endelig Afgjørelse Sted. Man har nemlig forudsat, at efter at de fire Ordførere have udtalt sig, vil den øvrige Behandling blive henvisst til det følgende Møde, for at andre Medlemmer af Thinget, som ikke tidligere i Udvalget have havt Seilighed til at se paa de indkomne Klager eller Dokumenter, der kunne tjene til at opløse Sagen, kunne gjøre det, og først da i det følgende Møde vil den endelige Afslutning af Forhandlingen kunne finde Sted. Naar jeg siger, at jeg ikke tror, at det vil faae praktisk Betydning, er det, fordi Faktum har vist, at man næsten aldrig kan komme videre den første Dag end til at afgjøre de Valg, som i og for sig strax kunne afgjøres, og dernæst til at lade Ordføreren fremsætte Forholdene med Hensyn til de Valg, mod hvilke der er komne Indsigelser og Klager, og hvilke der altsaa kan være Tale om særlig Afstemning. Jeg udtalte mig allerede ved Sagens 1ste Behandling om Grunden til, at jeg ikke kunde tiltræde Forslaget under Nr. 6. Jeg lægger, som jeg allerede den Gang udtalte, ikke nogen stor Vægt paa, hvad enten dette Forslag bliver vedtaget eller ikke, men da Forholdet derved bliver anderledes, end det har været, ikke alene her, men ogsaa i Landsthinget og vedblivende vil være det i Landsthinget, og anderledes end det har været i andre parlamentariske Forsamlinger hos os, skjønner jeg ikke, at der er nogen Grund til at foretage Forandringer, men jeg skjønner heller ikke, at der er nogen Fare ved, eller at det er værd at lægge videre Vægt paa, om Forslaget bliver vedtaget eller ikke. Smidlertid stemmer jeg imod det. Noget større Vægt lægger jeg paa Forslaget under Nr. 9 og de Forslag, som hænge sammen